

Ventspils skan..

Brīžos, kas veros tālumā,
Nepamet sajūta, ka debesis,
Tās elpo.
Liegi un nesatraucoties.
Tik es tāds jocīgs pipars.
Satraukti veros.
Man sejā ietriecas brāzma
Un es jūtu...
debesis elpo.

Smiekli šeit neatbalsojas.
Tu stāvi krastā,
Kur vējš šalko priedēs.
Tu atsēdies uz laivas malas
Un ieelpo.
Dziļi, lai no sāpēm jāsaraujas.
Tad zini, ka esi īsts.
Mirklis jau pagājis.

Andrejnama zilais beņķis,
Savā laikā piedzīvojis krenķi.
Centra daļu izceļojis,
Jūras ielu izdaiļojis.
kling-klnag pa ceļu iet,
Cilvēku pārceļts tas lien.
Tālāki nu grūti būs,
Kājas bruģī sprūst.
O! Lifta tante un es...
uz Andrejamnu atpakaļ nes.

Te valda kņada.
Nemitīgā kustībā viss notiek
Nevari iejukt pūlī?
Te brīdis kulšanas procesā un tālumā
Klusums īslaicīgs.
Jau atkal mašīnas rūc,
Baloži maizīti lūdz.
Te viens šķībi uz Tevi paskatās
jau atkal kādam kaut kas
ne tā, pa prātam.
Nelabums jau mācas virsū.
Tā drūma un nelabojama.
Situācija.

Neklīsti pa pasauli
Kā no nošu lapas noklīdis DO.
Tas nav tavā dabā,
Nav Tev raksturīgi tik zemu šalkt.
Lec atpakaļ un pielīpi!
Pieduries savai vietai!
Pieduries Ventspils brāzmām,
Vēja šalkām..
nevari?
Palēkā!

[..]

Kur lai soli liek?
Neredzu, kur to spert.
Te pēkšņi jūtu..
vējš man iesit pliķi sejā.
KO TU STĀVI MANĀ CEĻĀ?
Tad, Tu, sper to soli uz priekšu
liktenīgo soli.
Kas, iespējams, var mainīt to:
kā domā..
kā rīkojies..
Nebaidies un pacel to čiekuru,
Kas kritis Tavā ceļā.
Riskē!

Tad, kad vējš matos vijas,
Domas visur mijas...
nākotne, pagātne, tagadne!
Tām nav miera kā viļņiem jūrā..
kā to šalkām klusumā.
Visi klāsta, atstāj to, kas jāatstāj!
Bet, ja prāts velkt to līdzī..
nomet visu vienā punktā!
Atstāj!
Neņem līdzī ko nevajag.

Sēžot melodijas dziļumos,
Tveru mirkļus.
Pār ielu viss dun
Un es sniedzos atmiņu dzīlēs...
Cik mana dzīve,
Ir un būs raiba.
Tu domā, ka Tava nav?
Padomā vēl.